

Col·legi Professional de Disseny Gràfic de Catalunya

Col·legi: m. Cos de persones sotmeses a un reglament comú. Societat o corporació d'individus de la mateixa professió.

Francesc Morera

Vicedegà del Col·legi Professional de Disseny Gràfic de Catalunya

El Col·legi i la Indústria Gràfica

Paral·lelament a aquesta difusió, i no menys important, és la tasca de donar a conèixer el propi Col·legi, com a fet natural, a la indústria a la qual va dirigida el resultat de la nostra feina: a la indústria de les Arts Gràfiques, ara potser més pròpiament anomenada Indústria Gràfica.

No podem oblidar, des de la nostra òptica de dissenyadors, d'aquest fet causal. La nostra feina de disseny no és pas teòrica (que també), sinó que és eminentment pràctica i d'aplicació real. Si no fos així, si no tingués una aplicació, no podríem parlar de disseny en puritat; seria quelcom més artístic o gestual. L'actuació del disseny es mou en un àmbit projectual, en uns paràmetres que des de la necessitat del client, de la seva idea, es conforma un projecte destinat a produir un final físic correcte i funcional. No podem oblidar doncs, en la fase inicial que és on ens movem, les implicacions i els condicionants de les fases posteriors.

És en aquest sentit que el nou Col·legi és conscient que la comunicació entre les parts intervinents en el procés productiu és bàsica i ineludible per a la bona fi d'un projecte. És per això que obrim aquesta finestra al sector i agraïm la iniciativa del GREMI de permetre'ns aquest contacte, aquesta modesta opinió periòdica, que esperem consolidar i que esdevingui una tribuna des de la qual puguem posar sobre la taula temes que afecten a la relació disseny-indústria, en qualsevol dels dos sentits de la marxa del fluxe de treball.

Servei d'Arts Finals Digitals Certificats

Com a primer pas, i per abordar des de la nostra posició un problema actual, com a conseqüència de l'avenç de les tecnologies i de l'eclosió del món digital, el Col·legi ha posat en marxa el servei d'Arts Finals Digitals Certificats per als seus membres.

També és un producte que per la seva novetat s'haurà d'anar implantant poc a poc i sempre amb els requeriments de la indústria com a referent, o com a fita. El que és evident, és que com a col·lectiu (com veritables representants del col·lectiu) no defugim la responsabilitat que ens correspon als dissenyadors en la manipulació dels nostres arts finals i procurem, a partir d'ara, donar uns mínims amb garanties, oferint uns arxius digitals testats i certificats que incideixin sense traumes en el fluxe de treball gràfic.

Esperem que aquesta Certificació, sorgida des del primer graó de la cadena productiva, es consolidi com un referent a utilitzar en el futur. S'haurà d'anar vigilant i ampliant, sens dubte. Pensem que per llei la col·legiació és voluntària, ningú és obligat a col·legiar-se. La pròpia certificació dels nostres productes, també serà voluntària. És responsabilitat de tots que aquesta iniciativa sigui reeixida i acabi consolidant-se. De moment, el cost afegit d'aquest filtre és assumit pel propi dissenyador, com a exercici de responsabilitat.

Aquesta és la línia que des del Col·legi volem marcar com a natural: una relació amb els que intervenen en tots els àmbits que interaccionen en la feina que fem, tant abans de la nostra actuació com, per descomptat, els que venen després. La mateixa convivència professional en els llocs de treball ens fa ocupar com a Col·legi un lloc privilegiat per ajudar en temes laborals; en aquest sentit estem a disposició del sector com a interlocutors o consultors, entenen que podem fer una tasca comú molt profitosa. ///

Fa temps, més de cinc-cents anys, els artesans o industrials gràfics que es dedicaven a les tasques de difondre el coneixement amb la paraula escrita i la imatge s'aplegaven en un GREMI per fer front comú dels seus interessos; uns interessos que corresponien a unes necessitats, uns condicionants, unes tecnologies pròpies i, sobretot, a una voluntat de fer-se forts en la igualtat i preservar-la durant el discórrer de la seva feina en un futur que al cap dels anys hem constatat molt profitós. En aquesta unió, també s'assegurava la responsabilitat de la formació dels diferents estaments productius: aprenents, operaris i mestres.

Quan la moderna indústria de teixits de finals del XVIII i el comerç amb el Nou Món requereix d'uns tècnics capaços de elaborar unes formes per aplicar als seus dissenys d'indianes, la "Real Junta Particular de Comerç de Barcelona" crea a la mateixa ciutat la Escuela Gratuita de Diseño (1775), pionera en la seva implantació i que respon als moviments del mercat. Una altra visió de futur en el sector. Els professionals que surten d'aquesta escola i d'altres que es van crear per donar suport a la creixent indústria catalana del teixit, i també de la impressió, són els precursors de l'actual figura de dissenyador gràfic.

Ara, com abans i com sempre, la cadena gràfica està formada per diferents elements que amb funcions específiques es relacionen i es compleixen amb la finalitat d'obtenir un resultat final de qualitat i que assoleixi les demandes del mercat.

El dia 5 d'octubre ha fet un any que a Barcelona va tenir lloc l'assemblea constituent del Col·legi Professional de Disseny Gràfic de Catalunya, una altra fita important en el decurs de la ja llarga història del món de la comunicació. Aquest col·legi, pioner a l'Estat, començà les seves tasques amb la responsabilitat primera de donar-se a conèixer a la totalitat dels practicants d'aquest ofici de comunicador gràfic. Aquesta és una feina que, tot i semblar òbvia o fins i tot fàcil, no ho és en el sentit que cal definir dins el sector i d'una manera precisa, adaptada als temps i a les noves tecnologies, les tasques pròpies dels que hi intervenen.